

nemocnicemi do výlučné kompetence pojišťovacího soudu, derogoval v tomto směru všem odchýlným dřívějším kompetenčním předpisům, zejména i § 13 zák. čl. XXI:1898, upravujícím dosud příslušnost pro spory tohoto druhu na Slov. a Podk. Rusi (srov. Boh. A 7521/28).

Ježto předpis § 220 nabyt účinnosti dnem 1. července 1926 (arg. § 148 zák. č. 148/25), nebyl žal. úřad po tomto termínu věcně příslušným takové spory rozhodovati.

Odstavec druhý přechodných ustanovení § 282 cit. zák. č. 221/24, podle něhož předpisů tímto zákonem zrušených jest i nadále použití při rozhodování podání, stížností a sporů, jež byly podány nebo zahájeny přede dnem, kdy nabudou účinnosti ustanovení tohoto zákona o pojištění nemocenském, nelze na dané případy použít, ježto tento spor byl u úřadu správního dříve příslušného zahájen po zmíněném termínu.

Bylo proto námitce stížností, vytykající nepřislušnost žal. úřadu, přisvědčiti a nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9568.

P o j i š t ě n í n e m o c e n s k é: I. Náhradní povinnost zaměstnavatelova, stanovená v § 20 odst. 2 zák. č. 221/24, není omezena na případ, že zaměstnanec onemocněl za trvání zaměstnání nebo v souvislosti s ním. — II. Náhradní povinnosti té není na překážku, že zaměstnanec byl již nemocen, když do zaměstnání vstoupil.

(Nález ze dne 19. prosince 1931 č. 18.798.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 8666/30.

V ě c: Robert H. v B. proti zemskému úřadu v Brně o náhradu podpůrného nákladu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Osp ve V. výměrem z 25. října 1928 nevyhověla stížnosti Roberta H. v B. — st-le — proti platebnímu výměru okr. nemoc. pojišťovny v K. z 31. srpna 1928, pokud jím byla st-li podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 předepsána náhrada léčebného za Kateřinu N. částkou 775 Kč 04 h.

Zemský úřad v Brně nař. rozhodnutím nevyhověl odvolání st-lovu a potvrdil výměr okresní správy politické s tímto odůvodněním: »Podle ustanovení § 20 zák. č. 221/24 jest zaměstnavatel povinen nahraditi nemocenské pojišťovně náklad na dávky, jež pojišťovna učinila podle ustanovení zákona neb stanov, ačkoliv pojištěnec nebyl přihlášen buď vůbec, nebo po uplynutí lhůty předepsané v § 17 teprve, když nastal pojistný případ. Kateřinu N. jste přihlásil u okr. nemoc. pojišťovny v K. dne 13. dubna 1928 a to ode dne 15. ledna 1928. Podle vyjádření úředního lékaře nastal u jmenované pojistný případ však dne 12. dubna 1928, tudíž již před přihlášením a jsou tedy dány podmínky pro Vaši náhradní povinnost. I kdyby byla bývala jmenovaná již před tím dnem

nemocna, byla by tato okolnost bezvýznamnou, jelikož nerozhoduje při pojistné povinnosti zdravotní stav pojištěného.«

O stížnosti uvažil nss toto:

St-l byl uznán povinným k náhradě podpůrného nákladu a to podle ustanovení § 20 odst. 2 zák. č. 221/24, jež náhradu tu ukládá zaměstnavateli, který pojištěnce přihlásil po uplynutí lhůty uvedené v § 17 teprve, když nastal pojistný případ. Jest mimo spor, že st-l Kateřinu N. přihlásil po uplynutí lhůty § 17, nesporné jest rovněž, že v době přihlášky Kat. N. byla již nemocná.

St-l hájil se během řízení správního a hájí se i ve stížnosti na nss tvrzením, že choroba Kateřiny N., pro niž byla do ošetřování nemocenského přijata, započala již v květnu 1927, tedy dlouho před tím, než byla st-lem přijata do služby; nebyla tedy ohlášena teprve, když nemoc nastala a není tu proto předpokladu odst. 2 § 20 cit. zák. — Námitce té lze rozuměti jen tak, že podle náhledu st-lova cit. § 20 odst. 2 uvedený závazek zaměstnavatelův omezuje na případ, že opožděné přihlášení pojištěnce se stalo po jeho onemocnění u zaměstnavatele a nikoli na případ, kdy pojištěnec vstoupil již nemocen do zaměstnání. Pro takový výklad není v zákoně opory.

Nss vyslovil již v nál. Boh. A 8666/30 právní názor, že § 20 odst. 2 cit. zák. nemá ustanovení, jež by náhradní povinnost zaměstnavatelovu zde stanovenou omezovalo na případ, že onemocnění zaměstnance nastalo za trvání zaměstnání nebo v souvislosti s ním.

Není předpisu, jenž by osobám chorým zabraňoval vstoupiti do služebního poměru podle § 2 odst. 1 cit. zák.; i takové osoby mohou svoji pracovní schopnost, pokud tu jest, dáti jinému k dispozici, i takové osoby stávají se účastny výhod sociálního pojištění, jsou-li jinak splněny předpoklady cit. zák., poněvadž ani tento zákon nerozlišuje pokud jde o předpoklady nuceného pojištění mezi zaměstnanci zdravými a nemocnými v době vstupu do povinně pojištěného zaměstnání. Proč by pak u posléze jmenovaných pojištěnců měla býti vyloučena sankce § 20 odst. 2, nelze nahlédnouti, uvaží-li se zejména, že předpis ten jest předpisem pořádkovým, sledujícím účel zajistiti, aby zaměstnavatelé se nevymykali povinnosti přihlašovací (což stížnost sama zdůrazňuje), kterýžto účel jest tu stejný ať jde o osobu vstupující již nemocnou do zaměstnání, či o osobu onemocněvší teprve v zaměstnání tom.

Z těchto úvah se podává, že nelze shledati vytýkanou nezákonnost, jestliže žal. úřad nepřiznal významu tvrzení st-lovu, že onemocnění Kateřiny N. (pojistný případ) nastalo již před vstupem do zaměstnání u st-le.

Č. 9569.

Pojištění nemocenské (Slovensko): * Nastal-li pojistný případ před účinností zákona č. 221/24, dlužno předpoklady náhradní povinnosti zaměstnavatelovy posuzovati podle ustanovení § 12